

شاه در رفت

- شخصیت های اصلی داستان :

راوی، شاه، گربه، مشاور آمریکایی

- شخصیت های فرعی :

فرح، وزیر

(صدای شعار های مردم در تمام اجرا جز زمان اجرای راوی، خیلی آرام شنیده می شود، درحالیکه می گویند مرگ بر شاه، مرگ برشاه، مرگ بر شاه، مرگ بر شاه)

صحنه به آرامی روشن می شود.

- توصیف صحنه:

یک صندلی پادشاهی و یک میز عسلی زیبا جلوی آن

(شاه به آرامی وارد صحنه می شود در حالیکه پریشان است و سردرد دارد)

شاه: وای سرم! مگه شماها کار ندارین که اینقدر شعار میدین! کلافه ام کردییییین !

(در این لحظه شاه روی صندلی می نشیند و سرش را میگیرد و سرش را پایین می آورد و به همان حالت باقی می ماند. در همین لحظه راوی که در کنار صحنه ایستاده است به آرامی وارد صحنه می شود و در همان حالت دیالوگ خود را می گوید)

راوی: سال ۵۷، مردم ایران از دست پادشاه خود خسته شده اند. او مردی بی عرضه و ناتوان بود، و در تمام کارها به آمریکایی ها و انگلیسی ها تکیه می کرد.

(راوی دوباره به کنار صحنه می رود و به صحنه نگاه می کند. در همین لحظه شخصیت گربه وارد میشود و به این طرف و آن طرف می رود و میو میو می کند. این عمل پادشاه را می ترساند و پادشاه از صندلی برخاسته و از ترس روی ان می ایستد)

شاه: وای، تو رو کی اینجا راه داده؟! مگه اینجا در و پیکر نداره?!

گربه: میو، نترس، میو، من که کاریت ندارم، میو

(گربه مکار به نظر می رسد، شاه همان بالا روی صندلی می نشیند و با تعجب می گوید..)

شاه: تو حرف می زنی؟

گربه: میو، آره دیگه!

شاه: من خل شدم یا دنیا عوض شده؟

(گربه لبخند تمسخر آمیزی می کند و با لوس کردن خودش ادامه می دهد)

گربه: میو، هردوش!

(شاه حالا درست روی صندلی می نشیند و حس پادشاهی می گیرد و ادامه می دهد)

شاه: حتما تو هم از دست این مردم زده به سرت! گوش کن!

(صدای شعار ها برای چند لحظه ای بلند تر می شود)

شاه: خسته ام نمی شن!

(گربه کمی دور شاه می چرخد و میو میو می کند و در گوش شاه می گوید)

گربه: اومدم بهت بگم در رو!

(شاه گربه را با پایش هل می دهد و ادامه می دهد)

شاه: برو گم شو! ایران کاخ پادشاهی منه، مال خودمه، کجا برم!؟

(گربه به سمتی پرت می شود و هر دو در همان حال باقی می مانند. راوی مجدداً وارد صحنه می شود به صحنه ساکن

نگاهی می اندازه و رو به تماشاچیان می گوید)

راوی: بهمن ۵۷ است. مردم سرما را به جان خریده اند و به خیابان ها آمده اند. همه شعار می دهند و می خواهند

شاه از ایران برود.

(راوی باز نگاهی به صحنه می اندازه و به آرامی به کنار صحنه می رود. فرح وارد صحنه می شود درحالیکه دنبال

گربه خود می گردد)

فرح: یوهو، میومیو، کجایی؟

(گربه به طرفی پرتاب شده و نالان میو میو می کند)

فرح: وای!!!!!!!!!!!! میومیو ، کجا بودی؟ چت شده؟

شاه: این حیوون مال توعه؟

فرح: آره، همونیه که تازه خریدمش دیگه

شاه: می دونستی می تونه حرف بزنه؟

فرح: این؟!!!!! وای!

شاه: آره دیگه این.

(فرح می خندد)

فرح: خوب بگو حرف بزنه دیگه .

شاه رو به گربه می کند و می گوید : بگو حیوون، یه چیزی بگو.

گربه : میو.

شاه: با تو ام. یه چیزی بگو دیگه

گربه: میو میو.

(فرح رو به شاه می کند و با طعنه می گوید) : دیوونه!

(فرح با عشوه گربه اش را ناز کرده و با هم از صحنه خارج می شوند. و شاه هم به دنبال آن ها می رود و در کنار صحنه در حالیکه دیگر فرح و گربه اش از صحنه خارج شده اند از حرکت می ایستد . راوی دوباره وارد صحنه می شود)

راوی : شاه در پایان روزهای سلطنت خویش است. همه این را می دانند حتی خود او.

(راوی به کنار صحنه می رود. و از طرف دیگه صحنه مردی با کلاهی که پرچم آمریکا بر روی آن است وارد صحنه می شود و به دنبال شاه می گردد. وقتی او را می بیند صدایش می کند و می گوید)

مشاور آمریکایی: آهای با توام چی کار میکنی؟

شاه به سمت او بر می گردد و می گوید: همه دیوونه شدن!

مشاور آمریکایی با تمسخر می گوید: می دونم. همه غیر از تو. نمی خوای یه کاری بکنی؟

شاه: چی کار کنم؟

مشاور آمریکایی: بزن، بکش، یه جوری ساکتشون کن.

شاه: مگه تا حالا همین کارارو نمی کردم؟

مشاور آمریکایی: ابله. وای به حالت اگه شکست بخوری؟

شاه: امکان نداره. ساکت می شن بالاخره.

مشاور آمریکایی: واقعاً خیلی دیوونه ای! داره ایران زیر و رو میشه، تو میگی ساکت می شن؟

شاه: ولی من فکر میکنم اینا خسته می شن، ببین انگار دارن ساکت میشن. گوش کن

(در همین لحظه وزیر هراسان وارد می شود و بلند به شاه می گوید)

وزیر: دررو ، دررو

مشاور آمریکایی: چی شده

وزیر: اوضاع بی ریخته، شکست خوردیم.

(در این لحظه مشاور آمریکایی به سرعت از صحنه خارج می شود. شاه به این طرف و آن طرف می رود و می گوید

(

شاه: حالا کجا بریم؟

وزیر : من نمی دونم فقط در رو(و از صحنه خارج می شود)

(شاه همچنان هراسان است که فرح وارد می شود)

فرح : دررو . بدبخت شدیم. دررو.

(و هر دو از صحنه با حالتی شبیه فرار خارج می شود. راوی وارد صحنه می شود)

راوی : و بدین صورت شاه دررفت (در همین لحظه شاه باز از طرفی وارد شده و در حالیکه حالت فرار دارد- از پشت راوی - از طرف دیگر خارج می شود)

<http://wiki-danesh.mihanblog.com>